

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Sylwia Poradzisz

Protokolant: Malwina Bortnowska

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2016 roku

sprawy

1) **T. I.**

syna A. i M. z domu B.

urodzonego (...) w W.

podejrzanego o to, że:

I w dniu 23 lipca 2015 roku w W., woj. (...) działając umyślnie i celowo poprzez połamanie matrycy i obudowy komputera przenośnego marki H. (...) - (...) o wartości 1699 złotych dokonał zniszczenia, czym działał na szkodę A. G.,

tj. o czyn z art. 288§1 kk

2) **P. I.**

syna A. i M. z domu B.

urodzonego (...) w W.

podejrzanego o to, że:

II w dniu 23 lipca 2015 roku w W., woj. (...) dokonał zniszczenia dokumentu prawa jazdy A. G., którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, czym działał na szkodę A. G.,

tj. o czyn z art. 276 kk

I. na podstawie art. 66§1 kk warunkowo umarza postępowanie karne przeciwko T. I. o czyn opisany w pkt I części wstępnej wyroku, tj. występki z art. 288§1 kk;

II. na podstawie art. 66§1 kk warunkowo umarza postępowanie karne przeciwko P. I. o czyn opisany w pkt II części wstępnej wyroku, tj. występki z art. 276 kk;

III. na podstawie art. 67§1 kk wyznacza podejrzanym okres próby po 1 (jeden) rok;

IV. na podstawie art. 67§3 kk zobowiązuje T. I. do naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty (...) (tysiąca sześciuset dziewięćdziesięciu dziewięćdziesięciu) złotych na rzecz A. G. w terminie 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się wyroku;

V. zasądza od podejrzanych w częściach związanych z ich udziałem w sprawie na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w sprawie w kwocie po 250,11 zł i wymierza im opłaty w wysokości po 60 złotych.

Sygnatura akt II K 422/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 lipca 2015r. A. G. dowiedział się od swojego ojca, że tydzień wcześniej dwaj sąsiedzi jego ojca – oskarżeni T. I. i P. I., przyszli do jego domu i pobili go. Po tej informacji A. G. postanowił udać się do T. I., zamieszkałego przy ul. (...) w W., aby wyjaśnić przyczynę takiego zachowania.

Następnego dnia, tj. 23 lipca 2015r. A. G. udał się do miejsca zamieszkania T. I.. Drzwi od mieszkania otworzyła żona oskarżonego. Pokrzywdzony poprosił o wezwanie jej męża. Po wyjściu na zewnątrz T. I., pokrzywdzony wyjaśnił mu powód swojej wizyty, na co oskarżony polecił A. G., aby porozmawiał ze swoim ojcem o jego psie, po czym wszedł do mieszkania i zamknął drzwi. Pokrzywdzony zapukał ponownie do drzwi mieszkania, ale nikt nie otwierał. Po chwili z mieszkania wyszedł T. I. i zaczął uderzać pokrzywdzonego kołkiem. Między mężczyznami doszło do szarpaniny.

Widząca zamieszanie przed domem żona T. I. pobiegła do mieszkania brata męża – P. I., zamieszkałego obok i poprosiła go o pomoc w rozdzieleniu mężczyzn.

Po przybyciu P. I. na miejsce zdarzenia, A. G. uciekł stamtąd, pozostawiając swoją torbę z komputerem przenośnym marki H. (...) (...) i dokumentami.

T. I. zabrał torbę pokrzywdzonego do mieszkania i wraz z P. I. przejrzeni jej zawartość. T. I. postanowił zniszczyć komputer pokrzywdzonego i w tym celu połamał jego matrycę i obudowę. P. I. natomiast wziął dokument prawa jazdy A. G., przeciął go i wrzucił do pieca.

Po chwili do miejsca zamieszkania oskarżonego T. I. przybył pokrzywdzony wraz z funkcjonariuszami Policji. Oskarżeni wydali wówczas pokrzywdzonemu torbę wraz z komputerem. Pokrzywdzony stwierdził na miejscu, że w torbie nie ma jego dowodu osobistego.

Uszkodzenia komputera były na tyle istotne, iż uniemożliwiały one jego eksploatację, zaś naprawa tychże uszkodzeń była nieopłacalna. Wartość szkody wyniosła 1699 zł.

Dowód: zeznania świadków:

- A. G. – k. 3-5, 9-10

- B. G. – k. 42-45

- H. M. – k. 50-53

- M. I. – k. 55-57

- K. B. – k. 160-162

Wyjaśnienia oskarżonych:

- T. I. – k. 69-71, 188-190

- P. I. – k. 78-80, 182-184

Płyta CD wraz z protokołem odtworzenia zapisu – k. 47, 20-21

Opis uszkodzeń laptopa – k. 16

Opinia biegłego – k. 139-145

Dokumentacja fotograficzna - k. 153-157

Analiza dokumentacji fotograficznej – k. 164-168

Oskarżeni T. I. i P. I. przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i złożyli wyjaśnienia zgodnie z ustalonym stanem faktycznym.

Oskarżeni nie byli wcześniej karani.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonych:

- T. I. – k. 72

- P. I. – k. 81

Dane o karalności:

- T. I. – k. 72

- P. I. – k. 81

Sąd nadto zważył:

Dowody zgromadzone w sprawie nie pozostawiały wątpliwości, że oskarżony T. I. dopuścił się czynu z art. 288§1 kk zaś oskarżony P. I. czynu z art. 276 kk.

Takie rozstrzygnięcie Sąd oparł o dowody w postaci zeznań pokrzywdzonego A. G. oraz uzupełniająco świadków B. G., H. M., M. I., K. B. oraz wyjaśnień oskarżonych, którzy przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i opisali przebieg zdarzenia, a także zapisie z nagrania z mieszkania T. I. i opinii biegłego ustalającego ostatecznie wartość szkody.

W związku z tym, iż przedmiotowa sprawa dotyczyła jedynie okoliczności zniszczenia komputera przenośnego oraz dokumentu prawa jazdy, a zatem części zdarzenia, do jakiego dojdź miało pomiędzy oskarżonymi a pokrzywdzonym w dniu 23.07.2015r., Sąd nie dokonywał analizy zeznań pokrzywdzonego A. G. oraz wyjaśnień oskarżonych w części przedstawiającej opis szarpaniny, do jakiej doszło bezpośrednio przed zniszczeniem mienia, poprzestając jedynie na przyjęciu, że do takowej doszło, co jawiło się zasadniczo jako okoliczność bezsporna w świetle zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonych.

Z zeznań pokrzywdzonego wynikało, że w dniu zdarzenia, po tym, jak udał się on do miejsca zamieszkania T. I., w związku z tym, iż między mężczyznami doszło do szarpaniny, pozostawił on na posesji oskarżonego swoją torbę, w której miał laptopa, okulary i dokumenty, a którą oskarżony następnie wyrzucił przez płot na drogę. Z zeznań pokrzywdzonego wynikało także, że w czasie, kiedy pomiędzy nim a T. I. doszło do kolejnej szarpaniny, po tym, jak pojawił się drugi oskarżony, pokrzywdzony uciekł z miejsca zdarzenia, pozostawiając swoją torbę.

Z wyjaśnień oskarżonych wynikało jednoznacznie, że zabrali oni torbę pokrzywdzonego do domu i po przejrzaniu jej zawartości postanowili dokonać zniszczenia rzeczy należących do pokrzywdzonego, co miało być formą zemsty na nim za zdarzenie, do jakiego doszło wcześniej. T. I. przyznał, że przełamał matrycę komputera, zginając ją. P. I. podał natomiast, że przeciął dokument prawa jazdy A. G. i spalił go w piecu.

Relacje oskarżonych poparte zostały nagraniem, załączonym do akt sprawy, a wykonanym przez pokrzywdzonego, który podchodząc do drzwi domu T. I. uruchomił nagrywanie w swoim komputerze w celu nagrania przebiegu rozmowy. Z treści nagrania wynikało, że w istocie oskarżeni podjęli decyzję o zniszczeniu prawa jazdy i komputera i wyraźnie słyszalne były odgłosy wyłamywania matrycy komputera, do czego przyznał się oskarżony T. I..

Fakt uszkodzenia laptopa potwierdził także interweniujący na miejscu zdarzenia funkcjonariusz Policji K. B., bezpośrednio po tym, jak oskarżeni wydali pokrzywdzonemu torbę wraz z laptopem.

Świadek ten podał, że komputer miał wygiętą obudowę w poprzek, a także, że jego wygląd wskazywał na celowe uszkodzenie. Po okazaniu świadkowi zabezpieczonego w toku postępowania laptopa, wskazał on, że okazywany przedmiot miał takie same uszkodzenia jakie zapamiętał z dnia zdarzenia.

W kwestii uszkodzenia komputera okoliczność tę potwierdził sam pokrzywdzony, który nie opisywał jednak tychże uszkodzeń, a przedstawił jedynie ekspertyzę serwisową wskazującą na uszkodzenia – wykręcona matryca i połamana, połamana obudowa górna i dolna, wyrwana klawiatura, wyrwane zawiasy, wygięta płyta główna, posiadająca mikropęknięcia. Pokrzywdzony określił wartość poniesionej przez siebie szkody na kwotę 4100 zł, a następnie 6000 zł, uwzględniając w tym także swoje pisemne prace, jakie znajdowały się na płycie komputera.

Celem ustalenia wartości szkody, kwestionowanej w zgłoszonej wysokości przez obronę, w sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu informatyki K. P., który określił zakres uszkodzeń: uszkodzenie matrycy, uszkodzenie obudowy matrycy ramka przednia, obudowa tylna, uszkodzenie obudowy dolnej kadłubka, uszkodzenie radiatora chłodzenia, uszkodzenie mechaniczne zawiasów 2 sztuki, nieliczne ślady mechaniczne uszkodzenia płyty głównej mające wpływ na pracę laptopa, co de facto pokrywało się z rodzajem uszkodzeń przedstawionym przez pokrzywdzonego. Jak wynikało z opinii biegłego, zakres uszkodzeń laptopa czynił nieopłacalnym jego naprawę, co wynikało także z ekspertyzy przedstawionej przez pokrzywdzonego, a jego wartość rynkową biegły określił na kwotę 1699 zł. Biegły stwierdził nadto, że wskazane uszkodzenia powstały tylko i wyłącznie w wyniku celowego działania.

W związku z zarzutami obrony odnośnie zakresu uszkodzeń laptopa, a które miały niewątpliwie wpływ na wysokość szkody, a co wynikać miało z faktu, że komputer bezpośrednio po zdarzeniu zwrócony został pokrzywdzonemu, a dopiero po upływie czasu ponownie zabezpieczony celem wydania opinii przez biegłego, co mogło mieć wpływ na posranie ewentualnych innych uszkodzeń, dokonano analizy technicznej dokumentacji fotograficznej wykonanej bezpośrednio po zdarzeniu, a która przedstawiała laptopa, zestawiając ją z uszkodzeniami laptopa wskazanymi przez biegłego na podstawie przeprowadzonych przez niego oględzin urządzenia w trakcie postępowania. Wykonane porównanie fotografii z zakresem uszkodzeń laptopa przedstawionym w opinii biegłego wykazało, że zakres uszkodzeń był zasadniczo tożsamy. W związku z tym, że obrona nie kwestionowała zakresu i wniosków wykonanej analizy, Sąd przyjął, że opinia biegłego przedstawiała opis faktycznego stanu technicznego laptopa, w jakim znajdował się on bezpośrednio po zdarzeniu. Stąd też Sąd przyjął także wartość szkody określonej przez biegłego, uznając opinię za wiarygodną i pełną.

Powyższe dowody nie pozostawiały zatem najmniejszych wątpliwości, że sprawcą zniszczenia laptopa A. G. był T. I., który przyznał się do tego czynu, zaś dokumentu prawa jazdy P. I..

Niekwestionowana pozostawała także wartość szkody, jaka wynikała z opinii biegłego, stąd też Sąd przyjął ją w takiej wysokości w ustalonym stanie faktycznym.

W ocenie Sądu przedstawione powyżej dowody były spójne, logiczne i wzajemnie uzupełniające się.

Relacje świadków H. M. i M. I. potwierdzały natomiast, że w dniu zdarzenia doszło do zajścia pomiędzy T. I. a A. G., a co przecież nie stanowiło okoliczności spornej.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że swoim zachowaniem T. I. wyczerpał znamiona występkę z art. 288§1 kk, zaś P. I. z art. 276 kk.

Czyn oskarżonego T. I. polegał na zniszczeniu komputera przenośnego marki H. (...) - (...) na skutek połamania jego matrycy i obudowy. Zakres uszkodzeń, jakich dokonał w sposób celowy oskarżony spowodował, że w istocie przedmiotowy laptop nie mógł być już w żaden sposób eksploatowany; zatem w wyniku działania oskarżonego laptop został w tak znacznym stopniu uszkodzony, że de facto jego użytkowanie stało się niemożliwe.

Czynność sprawcza P. I. sprowadzała się natomiast do zniszczenia dokumentu, którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać. Dokument prawa jazdy należał do pokrzywdzonego A. G. i dokonując jego przecięcia i spalania w piecu oskarżony wykonał jedną z czynności czasownikowych przewidzianych w art. 276 kk w postaci zniszczenia dokumentu.

Uznając obu oskarżonych za winnych zarzucanych im czynów, Sąd na podstawie art. 66§1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne wobec obu oskarżonych, wyznaczając im na podstawie art. 67§1 kk okres próby na jeden rok.

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania. Oskarżeni nie byli dotychczas karani, przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów, zaś okoliczności ich popełnienia nie budziły najmniejszych wątpliwości. Sąd uznał także, że wina oskarżonych i społeczna szkodliwość popełnionych przez nich czynów nie były znaczne. Prawdą jest, że w wyniku zdarzenia pokrzywdzony A. G. poniósł szkodę, ale jej wysokość nie była zbyt wysoka. Co prawda pokrzywdzony pozostał bez przenośnego komputera i dokumentu prawa jazdy, ale może się on ubiegać o wydanie wtórnika dokumentu, zaś szkoda zostanie mu wyrównana w związku z tym, że Sąd zobowiązał T. I., na podstawie art. 67§3 kk, do naprawienia tejże szkody.

W ocenie Sądu zdarzenie miało charakter incydentalny, zaś oskarżeni dali się ponieść emocjom i nie przemyśleli swojego zachowania, chcąc jedynie złośliwie dokuczyć pokrzywdzonemu. Choć tego rodzaju zachowanie jest naganne, to nie sposób przyjąć, że jedynym słusznym rozwiązaniem byłoby wymierzenie im kary, choćby najłagodniejszej.

Obaj oskarżeni prowadzą ustabilizowane życie, mają rodziny, są samodzielni finansowo, a zatem w żaden sposób ich dotychczasowy sposób życia nie wskazywał na deprawację, demoralizację. Przedmiotowe zdarzenie było z całą pewnością jedynie incydem, wynikającym z nerwowych, nieprzemyślanych reakcji. Zdaniem Sądu swoją dotychczasową postawą oskarżeni w pełni uzasadniali podjęcie przedmiotowego rozstrzygnięcia o warunkowym umorzeniu postępowania.

Okres próby natomiast zweryfikuje, czy w istocie potrafią oni wykorzystać szansę, jaką jest przedmiotowy wyrok.

Dodatkową dolegliwością natomiast dla T. I. będzie nałożony na niego obowiązek naprawienia szkody na rzecz T. G..

Na podstawie art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonych w częściach równych poniesione wydatki, zaś na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. zasądził od nich opłaty w kwotach po 60 zł.